

Familietur til Madrid oktober 2010.

Søndag den 10. oktober 2010

Endelig oprandt dagen, hvor Berith skulle have sin fødselsdagsgave "udbetalt" i form af en storbyferie til Madrid sammen med sine forældre.

Vi kørte fra Hedebakken kl. 7.15 søndag den 10. oktober. Derefter hentede vi Berith på Gl. Skivevej, og så gik turen mod Billund lufthavn i et meget tåget vejr og kun 2 graders varme. Brrrr....

Heldigvis klarede det op, da vi nærmede os Billund. Vi ankom allerede kl. 8.30, så vi parkerede vores bil lige ved en busholdeplads ret langt væk. Mon vi kan finde den igen??? Vi var så heldige at lufthavnsbussen kørte hen og hentede os, så vi var fri for at gå op til terminalen.

Det gik kvikt med at tjekke ind ved selvbetjenings skranken, så vi havde rigtig god tid, inden vi skulle flyve med KLM til Madrid og med mellemlandning i Amsterdam. Vi fik kigget lidt butikker i Billund, og vi nød en kop kaffe og the inden afgang kl. 11.35. Nå, ja, da alle var kommet ombord på 737-800 eller 900, så viste det sig, at der var fejltælling i bagage kontra passagerer, så bagagen skulle lige af flyet igen og fintælles. Det ville give en halv times forsinkelse, som de forventede at indhente undervejs. Heldigvis var vi klar til afgang efter 10 min. Flyvetiden blev sat til 50 min. Vi var lige ved at blive lidt stressede, da vi kun ville have 45 min. til flyet til Madrid skulle afgå fra Amsterdam. Vi landede i et meget smukt efterårsvejr i Amsterdam ved gate 14, og vi skulle flyve fra Gate 11, så gik det stærkt med at finde derover. De var slet ikke begyndt at gå ombord, pyh ha, vi kunne tage det ganske roligt. På vej til Madrid fik vi et par sandwiches med øl, sodavand og kaffe/the, i modsætning til, at vi på det første fly havde fået en lille pakke kiks og en sodavand. Vi landede ca. 15.50, og vi var glade, da vi var nogle af de første, der fik kufferterne, så vi var hurtige til at komme ud og praje en gul taxi. Vi gav ca. 35 € for at blive kørt til vores hotel, Principe Pio på Cuesta de San Vicente 14. Det viste sig, at der var 2 hoteller af samme navn, så vi måtte lige finde adressen frem. Vi var fremme ved hotellet

16.45 efter lidt vild taxa kørsel gennem byen. Efter at vi var blevet vel installeret, Berith på værelse 701 og vi på 723, begav vi os ned i byen. Vi gik gennem Jardin de Sabatini på vej mod kongeslottet. Her hørte vi musik, og så gik vi efter lyden. Det var mange militærorkestre, der gav opvisning, hvorefter de marcherede ind gennem slotsporten. Vi fulgte med og fandt en god plads, og så lyttede vi ellers til de dygtige orkestre i en halv times tid sammen med rigtig mange mennesker. Der var god lyd inde i slotsgården, men vi sad også lige under en højtaler. Herefter gik vi videre

hen til Catedral de la Almudena, hvor vi overværede lidt af en messe. Madrids domkirke er imponerende set udefra og meget flot dekoreret indvendig med neobyzantinske malerier af kunstneren Kiko Argüelles. Det første spadestik til kirken blev taget i 1883, men pengemangel forsinkede projektet, og kirken er først blevet indviet i 1993. Vi så en

tigger sidde ude foran kirken, et kummerligt liv. Der er mange tiggere og hjemløse i Madrid, og vi kan jo ikke give dem alle sammen en skilling. På dette tidspunkt havde vi endnu ikke nogle småpenge til at dele ud af.

Vi gik videre og kom til Viadukten, hvor der af kommunen er sat glasplader op for at forhindre folk i at springe ud fra broen. Vi travede videre gennem en have eller park for at komme til at se Viadukten nede fra, et imponerende syn. Mange sidder på de hyggelige fortovscafeer nede i parken og nyder et glas eller lignende samtidig med, at de kan overskue viadukt området. På vej op gennem parken på den anden side af vejen og i retning mod Catedralen, hørte vi et værre spektakel i et par af træerne. Det varede lidt, inden vi fik øje på de små grønne munkeparakitter og deres kæmpestore reder i træerne. De ser meget søde ud, men de er efterhånden blevet en plage i mange spanske byer.

Vi gik op forbi kirken og videre hjemad mod hotellet. Vi kom til at trænge til en is, da vi så en hyggelig butik med lækre is, Häagen Danz. Jeg fik et bæger med is, mens Bent og Berith fik en pandekage isvaffel, meget lækkert. Godt mætte gik vi hjem på hotellet (kl.19.35) for at få lidt mere tøj på, da det var ved at blive lidt køligt. Langs vejene og rundt i byen så vi mange store platantræer, meget flotte.

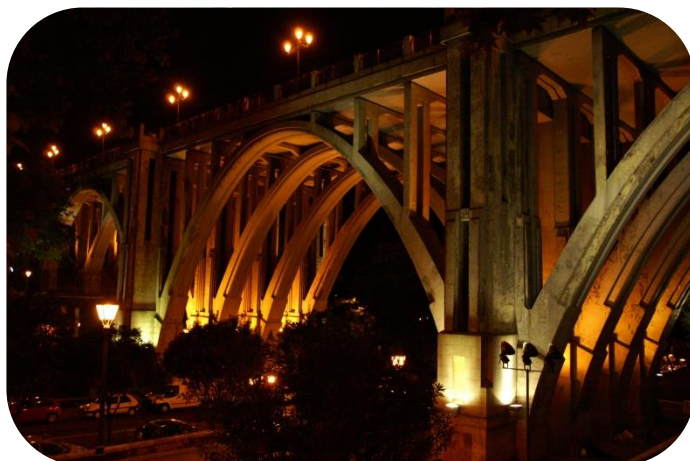
Efter at have slappet af en god times tid, gik vi ud i byen for at finde et spisested. Vi fandt en hyggelig restaurant, Cafeteria Arysol, hvor vi spiste en god kartoffeltortilla med et par glas hvidvin til.

På vej tilbage til hotellet, kom vi forbi Madrids hjerte, Puerta del Sol. Her krydser 3 metrolinier hinanden, og oppe på pladsen er der et mylder af folk. Der er rigtig mange modeforretninger og det store stormagasin "El Corte Ingles". Vi oplevede mange musikere, gøglere og levende statuer, hvor vi især syntes godt om en "uden hoved" men med briller og hat, det var et noget pudsigt syn. Vi nød nogle sydamerikanere spille deres egen musik, og ja, Bent kom til at købe 2 CD'er med dem for i alt 15 €. Desværre viste det sig hjemme i DK, at der kun var musik på den ene, ØV, bare vi havde opdaget det dernede, så der blev vi taget lidt ved næsen. Den CD, vi afprøvede dernede, virkede. I 1400-tallet fungerede Puerta del Sol som Madrids østvendte byport. Kirker og klostre lå dengang tæt op ad hinanden.

Vi forsøgte også at tage billeder af Madrids vartegn, bjørnen, der spiser af et jordbærtræ, men det var efterhånden lidt for dunkelt til at få taget nogle gode billeder. Vi gik igen ned under Viadukten for at opleve den "by night".

Den tog sig rigtig flot ud i aftenbelysning, og Bent og Berith fik taget nogle gode billeder, også af stiernes fine mønstre i sten og noget, der lignede kaffebønner. Vi oplevede også at flere hjemløse kom og arrangerede sig under broen for natten. Vi havde set steder hvor der lå pap, gamle tæpper mm, og her fik vi så forklaringen på, hvad det skulle bruges til. Efter en god dags oplevelser trængte vi til at komme hjem og hvile os på hotellet.

Mandag den 11. november 2010.

Vi startede morgenen med at se gårdsdagens billeder, inden vi skulle ned at spise morgenmad. Lidt over 9 var vi klar til at udforske Madrid.

Vi gik op på Plaza Espania, som lå meget tæt ved hotellet. Her så vi statuen af Don Quijote, den er meget populær og fotograferet i stort omfang. Også i dag, så vi måtte vente længe, før vi kunne fotograferer den uden turister, der gerne ville foreviges sammen med den populære ridderfigur. De fleste af boderne på torvet var endnu ikke åbenede. Jeg var så uheldig at træde i

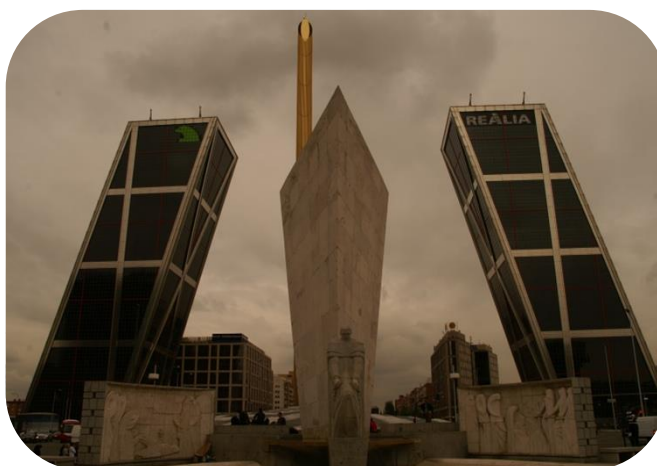
en meget grøn fugleklat, så jeg havde mit besvær med at få det af skoene igen. ØV.

Vi gik videre forbi Torre Madrid (som i 1957 var verdens højeste betonskyskraber) op ad Gran Via. Vi stak næsen indenfor i El Corte Ingles, et varehus a la Salling. Vi købte lidt souvenir og en pung og et bælte. Vi forlod varehuset et andet sted end der, hvor vi var gået ind, og pludselig stod vi midt

på Puerta del Sol, byens altid livlige samlingsplads. Vi så Madrids vartegn broncefiguren med bjørnen, som spiser af jordbærtræet, vel nok verdens mest fotograferede bamse. Vi gik videre forbi Edificio Metropolis bygningen til Plaza de Zibeles, hvor vi så det flotte springvand med frugtbarhedsgudinden flankeret af 2 løver. Springvandet har stået der siden 1782. Lidt ærgerligt, at det ligger ude midt i rundkørslen, og derfor er temmelig utilgængeligt. Vi gik forbi et stort bogmarked, vi troede, at det var et almindelig marked med forskellige ting, men det gik hurtigt op for os, at det kun var bøger og

alene spanske bøger. Vi besluttede at trave lidt nordpå i retning mod Sorolla museet. Sulten var ved at overmande os, så vi holdt udkig efter frokostmuligheder. Vi kom forbi Plaza Colon, opkaldt efter søfareren Christoffer Columbus. Der står en høj statue af ham i midten af rundkørslen. Kort efter kom vi til et lille butikscener, og vi fik øje på Cafe & Te, en lille hygge cafe i butiksceneret. Efter en optankning med cæsar salat, bøfsandwich, vand og øl gik vi videre til Sorolla museet. Vi planlægger ikke meget, når vi er på storbyferie, vi laver blot en liste over hvilke ting, vi gerne vil se. En mere detaljeret planlægning kunne dog have sparet os for denne travetur. Museet er lukket om mandagen. ØV. Vi gik tilbage til Colon pladsen og tog derfra Metroen til Torre Caja Madrid, en

nyere byport til Madrid bestående af to meget skrå kontorbygninger, som begge læner sig indover Paseo de la Castellana. Vi gik forgæves rundt og ledte efter nogle flotte vægmalerier, som Kjesten og Flemming havde omtalt. Derefter tog vi metroen tilbage mod bymidten. Vi stod af ved Retiro parken, købte en is og gik ind i parken. På trods af at det var mandag, herskede der en rigtig søndags stemning derinde. Vi nød trafikken med små både på Retiro søen. Et par unge kunstere var ved at gøre klar til dagens forestilling, - musik og flamenco dans. Den meget slanke unge pige dansede på en træplade på 1 gange 1 meter og den unge mand

akkompagnerede på en trommekasse. Vi gik hjem mod hotellet forbi Prada museet, Puerta del sol, viadukten og kongeslottet. Vi slappede af på værelset et par timer og gik derefter ud i byen for at finde lidt aftensmad. Valget faldt på paella på La Paella, en rigtig gammel restaurant. Vi blev anvist til at sidde i et lille sidelokale sammen med 2 andre selskaber. Vi følte os dog ikke på nogen måde sat til side, vi blev rigtig fint beværtet. Menuen bestod af oliven med brød, tomatsalat, friturestegte oste, blæksprutter, paella med alt godt fra havet, citronsorbet og æblelikør med fennikelklejner. UHM. Hjemkommet til hotellet lyttede vi til den ene af cd'erne købt i går og så dagens billeder, inden det blev sengetid.

Tirsdag den 12. oktober 2010.

Vi spiste som vanligt morgenmad på hotellet. Kommunikationen i hotellets restaurant levner ikke mange muligheder for vores deltagelse. Kun en enkelt af medarbejderne forstår dele af vores engelsk, og vil helst ikke selv udtrykke sig på fremmedsproget. Vi bor på 2 forskellige værelser, og morgenmaden skal afregnes ved afrejse, og da forældrene betaler, så kan Beriths morgenmad ligeså godt skrives på vores værelsesnummer. Det var personalets eget forslag, men at forklare det morgen efter morgen til andet personale er ikke særligt nemt. Det viste sig også ved afrejsen at

registreringen var lavet lidt i flæng. Vi gik via Plaza de Espana til Avis biludlejning på Gran Via. Vi havde reserveret en bil til dagens udflugt. Vi havde glemt vores reservation på hotellet, men det var ingen problem. De havde kun en udlejning til Sander fra Danmark den dag. Vi fik hurtigt underskrevet lejeaftale, som i øvrigt var i to udgaver, en spansk og en dansk. Vældig flot. Bilen, en Nissan, fik vi udleveret i den nærliggende parkeringskælder. Vi forlod Madrid mod nordvest i den blå næsten nye Nissan, trafikken bar præg af helligdag, 12. oktober er en national helligdag og mange havde derfor fri. Vi kørte til El Escorial, et kæmpe palads, kloster og mausoleum. Paladset er bygget i 1500 tallet på anmodning fra Kong Karl den V. Slottet var åbent, så vi købte billet og gik indenfor. Vi så mange malerier, og forskellige beskrivelser af, hvordan byggeriet var foregået. Vi kom også gennem mausoleet, hvor kisterne med de kongelige stod. Efter halvanden times tid forlod vi slottet og kørte videre mod Segovia. Vejen mod Segovia var ny og flot, blandt andet kørte vi gennem en ny og temmelig lang tunnel. Vejen var i øvrigt betalingsvej, så vi måtte betale 6 Euro for hver vej.

Der var ikke mange parkeringspladser i Segovia, den første vi kørte ind på, var bevogtet med bevæbnet personale. Vi kunne se, at der var flere ledige pladser, men det nyttede ikke noget, vi fik ikke lov at køre derind. Kort efter var vi så heldige at finde en plads, og parkometeret tillod os at parkere til næste dag ved første møntindkast. Et par forbigående underbyggede vores anelse, parkering var gratis pga. helligdagen.

Fint nok, vi låste bilen og spadserede i retning mod Akvædukten. Vi blev mødt af lyden fra orkestermusik og også et større politiopbud. Et militær-orkester spillede op ved Akvædukten i anledning af helligdagen. Vi var sultne og gik ind på en hyggelig restaurant klods op af akvædukten. Men det hyggelige forsvandt, da maden kom, det var ikke så spændende, så ikke mere om det. Vi gik lidt rundt om akvædukten, tog nogle billeder og nød stemningen.

Vi gik tilbage til bilen, det gik nemt med at finde den, og vi kørte videre mod Alcazar en gammel borg i byens udkant. GPS'en kom på overarbejde, gaderne var meget snævre, så chaufføren havde også nok at se til. Nogle gader var lukket grundet vejarbejde, andre veje fandtes ikke, så vi kørte lidt frem og tilbage, inden det lykkedes os at finde borgen. Borgen er

bygget i 1100-tallet kort efter Alfonso VI havde reddet byen. På slottet var der udstillet en masse militær mekanik. Uden for borgen købte vi en is, vi kiggede lidt på nogle duge ved en lille bod, det skulle vi ikke have gjort. Den lille kone i boden blev ved med at plage os med lavere og lavere tilbud, og vi var ikke interesseret. Hun var længe om at opgive os. Det var efterhånden sidst på eftermiddagen, så vi valgte at køre mod Madrid. Trafikken var blevet mere intens. Vi skulle aflevere bilen fuldt optanket, så vi kiggede efter tankstationer i nærheden af Madrid. Tja, vi nåede helt ind til bymidten uden at have fundet en tank, så GPS'en blev bedt om assistance. Godmorgen Garmin, - I trænger vist til en lille udflugt til Madrid. Første forsøg endte uden resultat, - en meget smal befærdet forretnings/beboelses gade - ingen tank. Næste "tank" var en benzinpumpe i fortovskanten, vi kunne ikke komme til for parkerede biler, og pistolerne var i øvrigt gemt væk inde i standen. Tredje forsøg, adskillige ensrettede gader senere var ok, vi fik tanket bilen, pyha. Vi afleverede bilen i parkeringskælder, personalet var gået hjem, så vi smed blot nøglerne i den dertil indrettede postboks. Vi gik tilbage til hotellet og hvilede os en times tid, inden vi ville ud at spise. Vi rådførte os i hotellet reception om flamenco shows. Deres første forslag afviste vi blankt, det var ikke vigtigt for os, at det skulle være dyrt, men derimod gerne folkeligt. Næste forslag så bedre ud, og receptionen tilbød at ringe dertil og høre om forestillings tidspunkt samt lave bordbestilling. Fin service, vi fik at vide at showet egentlig skulle være startet, men var udsat lidt pga. manglende fremmøde, så hvis vi skyndte os lidt, kunne vi nå at være med fra starten. Som sagt så gjort, vi benede

af sted, ingen spurgte, om benene var trætte???. Vi fandt hurtigt Cafe de Chinitas, blev hurtigt budt indenfor og anvist bord. Showet var lige begyndt. Det blev en fantastisk aften, vi fik noget lækkert mad og betjeningen var helt ok, blot måtte vi bede tjenerne give Berith rødvinsglasset igen, han var lidt for hurtig til at fjerne det. Berith tog det som et kompliment. Showet var rigtig flot, det var så spændende og intenst, så vi til tider næsten glemte at spise. Vi ville gerne være blevet lidt længere og have spist dessert f.eks. Men da showet var slut kom tjeneren med regningen, og selvfølgelig skulle vi jo ud, der var et show mere lidt senere på aftenen.

Vi gik rundt og nød det fine aftenvejr. Vi ville gerne finde en restaurant med tyrefægter islæt, der skulle være nogle tapasbarer nær Plaza Santa Ana, men det lykkedes os ikke at finde. Men i stedet faldt vi ind hos Cafe del Principe Pio og nød 2 Pina Colada og 1 øl. Øllen blev serveret med et frosset glas. Det så meget smart ud med det isbelagte glas, og kølede samtidig øllet godt. Vi var tilbage på hotellet kl. 01:00.

På vores værelse var der støj, det lød som noget vand, der pladrede løs. Vi ringede til receptionen, blev spurgt lidt ud om, vi havde brugt vores aircondition, hvilket vi ikke havde. Vi fik hurtigt besøg fra receptionen, og fejlen blev lokaliseret til varmeanlægget. Der var netop sat varme på anlægget, så der var nok hældt for meget vand på. Nogle minutter efter var fejlen rettet, og vi kunne gå til ro.

Onsdag den 13. oktober 2010

Efter morgenmaden, var vi klar til at udforske mere af den spændende storby, så lidt i 10 gik vi hen og tog med metroen hen i nærheden af Sorolla museet. Vi glædede os meget til at se museet. Bygningen blev skænket til museum af Sorolla's enke, Clotilde Garcia del Castillo i 1925. Den spanske stat accepterede donationen den 28. marts 1931, og museet åbnede i juni 1932. Huset er bygget i 1911, og her boede Sorolla. Museet indeholder malerier og tegninger af Joaquin Sorolla Bastida plus møbler, skulpturer, keramik mm., som var typisk for begyndelsen af det 20. århundrede.

Vi var derude mandag, men der var der jo lukket. Først kom vi gennem en rigtig hyggelig have med mange spændende "rum". Der var en skoleklasse, der stod i kø ved indgangen, og læreren var god til at holde styr på dem, så andre af museets gæster kunne komme forbi. Vi måtte ikke have vores tasker med ind, så vi skulle egentlig til udgangen for at lægge taskerne ind i et skab. Vi blev meget betagede af at komme ind i det første rum i det store hus. Her følte vi, at vi næsten var kommet til Skagen, da mange af billederne havde samme lys over sig, som P.S. Krøyer's billeder. Der var også billede af Krøyer i en udstillingsmontre, hvor der stod, at Sorolla havde været meget inspireret af de nordiske malere og deres måde at se lyset på. Vi tilbragte et par timer med at studere det hele.

Herefter gik vi tilbage og tog metroen til Las Ventas, tyrefægter arenaen. Vi kiggede lidt på det imponerende bygningsværk, hvorefter vi blev enige om, at vi vist hellere måtte få tanket lidt mere energi på. Vi ville gerne spise på en fortovscafe med udsigt, så valget faldt på Cerveceria Gambrinus, hvor vi piger fik en cremet tomatsuppe a la gazpacio og Bent fik en pølseret. På et tidspunkt kom en stor bus med mange gæster til restauranten, og den parkerede lige foran os, så Bent spurgte chaufføren, om det var muligt at parkere lidt længere fremme, men chaufføren mente, at det ville politiet ikke synes om. Efter alle pasagerer var stået af, bakkede han dog bussen lidt væk, så vi igen kom til at sidde i solen. Det skal lige siges, at der var lidt køligt i skyggen.

Herefter gik vi over til tyrefægter arenaen, hvor vi studerede en statue af en tyrefægter, en tyr og en engel. Vi så, hvordan folk blev låst ind og ud af porten, så der ikke kom nogle ind, der ikke havde noget at gøre derinde. Pludselig var Bent og Berith gået, og inden jeg opdagede, hvad de havde gang i, havde de købt billetter til en rundvisning til kl.13.

Vi var en 10-15 stykker på rundvisningen, så det var egentligt passende, desværre var vi flere forskellige nationaliteter. Den kvindelige guide var god til engelsk, men det virkede som om, at hun fortalte mere på spansk. Hun fortalte meget om, hvordan tyrefægtning foregår, og især hvordan man tilstræber at gøre det så dyreetisk som muligt, - dyrene må ikke lide mere end 10 minutter, og hvis et dyr ikke er dødt, overgår man til en decideret slagting af dyret. Hvis tyrefægteren ikke magter at leve op til det krav, får han karantæne og må ikke optræde måske i 2 år. Tyrene kommer i øvrigt fra en god opvækst, hvor de kommer fra den vilde natur. Las Ventas er bygget til 15.000 tilskuere, og der er forestilling næsten hver søndag fra tidlig forår til sidst i oktober. Billetter varierer i pris afhængig af afstand til arenaen, - de dyreste er selvfølgelig på første række, hvor det kan være dødsensfarligt at sidde, hvis tyren vælger flugten. Vi var i arenaen, og jo – de store røde plamager i sandet var fra gårdsdagens program. Lidt makabert var det at stå der så tæt på dette magtspil. Guiden fortalte, at hun var den eneste kvindelige guide, måske lidt ilde set af mange, da tyrefægter sporten generelt anses for at være for mænd. Hun fortalte om flere legender inden for sporten, blandt andet om en meget ung tyrefægter, som omkom i en af hans første kampe. Uden for arenaen står der en statue til minde om ham, og vældig rørende er det, at hans mor hver eneste søndag kommer og lægger en blomst ved statuen. Til slut var vi i souvenir butikken og så et par brugte meget tunge tyrefægterkapper.

Efter at have set Las Ventas gik vi ud og fandt en bæk, hvor vi kunne fordøje nogle af vores indtryk. Her så vi rigtig mange containere blive kørt ud, så der havde været en del affald efter gårdsdagens tyrefægterkampe. Herefter tog vi ved 14.30 tiden metroen til Botanisk have. Vi vandrede lidt rundt og kom ind i nogle drivhuse med orkideer, bananpalmer og mange rigtig spændende og eksotiske planter. Udenfor ved et stort træ fik vi øje på et egern med en rigtig flot hale. Det susede rundt for at finde mad, så det var svært at få et ordentligt billede af det, men vi forsøgte. Rundt i haven var der mange spændende træer, buske og blomster. Vi havde også travlt med at

forsøge at tage billeder af nogle små papegøjer, som fløj rundt i trætoppene, mens de lavede et vældigt postyr. Mange stier var stadig bløde efter den sidste regn i week-enden. Vi så rigtig mange dahlia i et væld af smukke farver. Desuden så vi nogle meget høje oliepalmer, (mine plejer kun at blive knapt en meter høje) så til næste år skal jeg huske at så nogle frø af oliepalmer, det er nogle år siden, at vi sidst har haft nogle.

På en af stierne var der mange plancher med forskellige ting sket i forskellige årtier.

Inden vi forlod Botanisk Have, måtte Berith og jeg lige se, om ikke der var nogle blomsterfrø, som vi skulle have med hjem. Jeg fandt en flot surkløver, som jeg skal have sået. Jeg har haft mange forskellige surkløver, men de frøs allesammen væk sidste vinter. Berith fandt frø af en mimosa pudica. Det bliver spændende at afprøve. Da vi var på vej ud, kom vi til at snakke med en, der skulle bruge 20 brochurer til et selskab, der skulle i Botanisk have en anden dag. Han var kommet ind i haven uden at betale, så der var en værre palaver, men eftersom det kan være svært at kommunikere på spansk, så....

På vej videre, nu var det nemlig blevet istid, kom vi forbi en høj mur, hvor der groede mange forskellige planter på. Et imponerende syn, som bestemt var et billede værd. Vi fandt langt om længe et sted at få en is, nemlig på McDonalds. En tiltrængt pause med en is anbefalet af Berith. Lidt senere kom vi forbi en kagebutik, og den var jeg nødt til at tage et billede af, da det er meget anderledes kager end vores hjemlige. Lidt senere kom vi forbi en lille butik med strømper i alle afskygninger. Jeg var faldet for et par grå benvarmere med lynlås foran. Berith fandt et par sorte korte benvarmere med sjove detaljer. Derefter fortsatte vi hjem til vores hotel for at hvile vores trætte ben, samt få skrevet et par postkort til vennerne. På vejen hjem kom vi forbi et argentinsk spisested, som lå tæt ved hotellet, og det ville vi gerne prøve senere på aftenen. Vi var hjemme på hotellet ved 18.30 tiden, fik skrevet kort mm, inden vi ved 20.30 tiden gik op på Restaurante Parrilla Caballito for at nyde et argentinsk måltid. Det viste sig, at alt personale var argentinsk. I TV'et så vi da minearbejderne i Chile kom op til overfladen efter at have været indespærret i 69 døgn dybt nede i minen. Menuen bestod af en lækker tomatsalat, og derefter et rigtig godt stykke argentinsk oksekød med en speciel argentinsk krydderoliemarinade, og til dessert fik vi pandekager med karamelsovs. Ved 22-tiden var vi klar til at gå tilbage til hotellet, da vi skulle se dagens billeder og derefter skulle kufferterne pakkes, da vi skulle tidligt af sted næste morgen. Inden vi skulle sove var der lige lidt larm fra vores aircondition, men heldigvis kun en meget kort periode, så vi kunne trygt gå i seng.

Torsdag den 14. oktober 2010

Vi stod op allerede kl. 6.30, og spiste morgenmad 7.15, da vi skulle være færdige til vores taxa kom ca. 7.45 for at køre os til lufthavnen. Vi betalte ca. 94 € for morgenmad for 4 dage. Der var meget morgentrafik på Via Grande, men vi havde en god chauffør. Dejligt at der er bus og taxa spor i gaderne. Pludselig var der en, der var ved at køre ind foran os, så chaufføren skældte lidt ud, men hun så bare lige ud, så han rullede vinduet ned og skældte lidt mere ud. Senere forsøgte hun endnu en gang at dreje ind foran os, men det fik hun ikke held af. Bent og chaufføren var vældig enige om, at hun ikke havde de bedste køreevner. Taxaen kostede kun 25 € denne gang. Vi ankom til Gate A2 Madrid Barajas efter ca. 35 min's køretur. Vi fik hurtigt tjekket ind ved selvscanning. Bagefter skulle bagagen tjekkes ind. Her var der en under oplæring, så det var lige før, hun havde kørt Beriths kuffert af sted uden bagagestrimler. Derefter satte vi os i en vindueskarm for at nyde vores sodavand, inden vi gik ind i afgangsterminalen. Her så vi flere store jumbo jet lande. Vi tjekkede ind på flyet 9.50 ved gate E75, og kl. 10.00 var vi klar til afgang fra Madrid. Starten blev udsat pga kø ved startbanerne, så vi fløj først kl. 10.55.

Vi fik et par sandwiches med ost om bord på flyet, og til kaffen fik vi serveret en småkage af en meget lille stewardesse, iklædt stewardessernes serveringstøj. En lille pige på ca. 4 år hjalp stewardessen, og det hyggede de sig vældigt med. Vi landede i Amsterdam kl. 12.52 ved gate C4, samme Gate som vi skulle afgå fra senere på dagen. Vi havde god tid til at gå lidt rundt og kigge i lufthavnsbutikkerne.

I lufthavnen skulle Berith lige have en bid mad for at klare dagen, da jo havde serveret ostemadder i flyet, og det er ikke lige hendes hof.

Vi gik ombord på flyet kl. 15.40, men vi kom ikke til at lette til tiden, da der var en teknisk fejl - en røgdetektor skulle udskiftes. Kl. 16.40 var vi klar til afgang, og også denne gang kørte vi over motorvejen for at komme til startbanen. Vi landede i Billund godt en time senere, fik vores bagage og så var vi klar til den sidste del af turen hjem.

Vi ankom kl. 19.10 til Kraghøjen hos farfar til en god middag bestående af kartoffelmos med bøf stroganof, meget lækkert. Det er altid hyggeligt at komme hjem til god mad og en lille snak om vores ferie oplevelser.

Ca. en time senere kørte vi Berith hjem til Gl. Skivevej, hvorefter vi kørte hjem og fik pakket ud, inden vi slappede af med en god kop the og en snak om vores dejlige oplevelser i Madrid.

Mange feriehilsener

Berith, Bent og Merete ☺

Remus & Romulus (Segovia)